

Çocuk ve Papağan

Jane MEADOW

Çocuk ve Papağan

Jane MEADOW

Oliver sıcak kahverengi tenli ve kıvrıkcık siyah saçlı, küçük, ince bir çocuktur. Evinin yakınındaki parkı keşfetmeyi severdi. Güneşli bir sabah, uzun bir meşe ağacından tuhaf bir cıyıklama sesi duydu. Yukarı baktı ve zümrüt yeşili tüylerin parıltısını gördü. "Merhaba?" diye seslendi Oliver. "Yukarıda kim var?"

Kırmızı-turuncu göğüslü ve altın renkli gagalı parlak yeşil bir papağan ona baktı. Papağan başını yana eğdi ve "Merhaba! Merhaba!" dedi. Oliver'ın yuvarlak koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. Parkta daha önce hiç papağan görmemişti. Papağan aşağı, alçak bir dala kondu ve sol ayağındaki küçük mavi halkayı gösterdi. "Kayıp mı oldun?" diye nazıkçe sordu Oliver.

Papağan cıyıkladı ve Oliver'ın uzattığı ele atladı. Oliver kuşun aç ve yorgun göründüğünü fark etti. "Sana Mango diyeceğim," dedi gülümseyerek. "Tatlı bir mangoya benziyorsun." Mango başını salladı ve ısıklık çaldı. Oliver yardım etmesi gerektiğini biliyordu. Mango'yu parmaklarında yumuşak tüyleri hissederek dikkatlice eve taşıdı.

Evde Oliver Mango'yu annesine gösterdi. Annesi garajda eski bir kafes buldu ama Oliver başını salladı. "Kapatılmak istemiyor," dedi. Bunun yerine bir dal ve bir kase suyla rahat bir köşe hazırladı. Mango mutlulukla etrafı keşfetti, bir dilim elmayı kemirdi. "Çok akıllı," dedi Oliver'ın annesi. "Yapacak şeylere ihtiyacı var."

Ertesi gün Oliver yapı bloklarını çıkardı. Basit bir bulmaca yaptı: bir meyve parçasını örten bir blok. Mango parlak siyah gözlerle izledi. Sonra gagasıyla bloğu kaldırdı ve ödülü aldı. "Başardın!" diye sevindi Oliver. Mango gururla cıyıkladı. Oliver ellerini çırpı ve sarı bilekliği zıpladı. Mango'ya düşündürmeyi çok seviyordu.

Oliver her gün yeni bulmacalar yapmaya başladı. Ayçekirdeklerini bardakların altına sakladı ve karton tüplerle küçük labirentler yaptı. Mango her birini akıllı gagası ve pençeleriyle çözdü. "Sen bir bulmaca ustasıydın!" diye güldü Oliver. Mango kırmızı-turuncu göğsünü kabarttı ve "Güzel kuş!" dedi. Oliver aralarında büyüyen sıcak bir dostluk hissetti.

Bir öğleden sonra Oliver üç bardakla ve birinin altına bir tohum koyarak bir bulmaca yaptı. Mango, Oliver bardakları hareket ettirirken dikkatle izledi. Sonra Mango gagasıyla doğru bardağa vurdu. "İnanılmaz!" diye bağırdı Oliver. Ödül olarak Mango'ya bir parça mango verdi. İkisi güneş batana kadar oynadı ve Oliver gülümserken eksik dişini tamamen unuttu.

Oliver'ın arkadaşları Mango'yu görmeye geldi. Onun ne kadar akıllı olduğuna şaşırdılar. "Matematik yapabiliyor mu?" diye sordu arkadaşı Sam. Oliver güldü. "Henüz değil, ama üzerinde çalışıyoruz!" Mango Oliver'ın gülüşünü taklit etti ve herkes kıkırdadı. Oliver akıllı papağanıyla gurur duydu ve Mango ilgi görmekten hoşlanıyor gibiydi. Harika bir takım oldular.

Ama bir gün Mango üzgün göründü. Dalında sessizce oturdu ve oynamak istemedi. Oliver endişelendi. "Ne oldu, Mango?" diye sordu. Mango sadece tüylerini kabarttı. Oliver çok düşündü. Belki Mango eski evini özliyordu. Onu neşelendirmek için özel bir bulmaca yapmaya karar verdi. Bütün sabah yeni bir oyun üzerinde çalıştı.

Oliver delikli bir topun içine gizli ödülleri koyarak bir bulmaca yaptı. Mango ödülleri çıkarmak için topu yuvarlamalıydı. Önce Mango onu görmezden geldi. Ama sonra merakı ağır bastı. Topu yuvarladı ve bir tohum düştü. Mango'nun gözleri parladı. Kısa süre sonra yuvarlıyor ve gagalıyordu, üzgün hali kayboldu. "Beğeneceğini biliyordum!" dedi Oliver.

Oliver Mango'nun sadece oyuncaklardan fazlasına ihtiyacı olduğunu anladı. Arkadaşlara ve sevgiye ihtiyacı vardı. Bu yüzden Oliver Mango'yla konuşmaya ve yumuşak tüylerini okşamaya ekstra zaman ayırdı. Mango'ya hikâyeler anlattı ve şarkılar söyledi. Mango dinledi ve bazen ona eşlik ederek cıvıladı. Oliver bir evcil hayvana bakmanın sadece yiyecek ve su değil, zaman ve ilgi vermek olduğunu öğrendi.

Oliver Mango'ya yeni kelimeler söylemeyi de öğretti. "Seni seviyorum," dedi Oliver yavaşça. Mango başını yana eğdi. "Seni seviyorum," diye tekrarladı cıyaklayan bir sesle. Oliver'ın içi sevinçle doldu. Mango'ya nazıkçe sarıldı. Mango Oliver'ın yanağına sokuldu. En iyi arkadaş olmuşlardı ve Oliver Mango'ya her zaman bakacağını biliyordu.

O günden sonra Oliver Mango'nun her gün çözecek bulmacaları ve oynayacak oyunları olmasını sağladı. Bulmaca gösterileriyle mahallede ünlendiler. Oliver bir labirent kurar, Mango da komşular tezahürat yaparken onu çözerdi. Mango ilgiyi severdi ve Oliver arkadaşını mutlu görmeyi severdi. Dostlukları her geçen gün daha da güçlendi.

Oliver Mango gibi akıllı evcil hayvanların uyarılmaya ve arkadaşlığa ihtiyacı olduğunu öğrendi. Her zaman eğlenceli zorluklar ve bolca sevgi sunacağına söz verdi. Mango gelişti, zümrüt tüyleri parlıyor ve gözleri ışıldıyordu. Artık kayıp bir papağan değil, çok değer verilen bir arkadaştı. Oliver böyle akıllı ve sevgi dolu bir arkadaş bulduğu için kendini şanslı hissetti.

Bir akşam Oliver Mango omzundayken oturdu. Gün batımı gökyüzünü turuncu ve pembeye boyadı. "İyi bir takımız, Mango," dedi Oliver. Mango onaylarcasına cıyıkladı. Oliver gülümsedi, eksik dişi göründü. İlgi, dostluk ve biraz yaratıcılıkla her sorunun çözülebileceğini biliyordu. Mango bunun kanıtıydı.

Ve böylece Oliver ile Mango bulmacalar, kahkahalar ve sevgiyle dolu günlerine devam ettiler. Herkese akıllı evcil hayvanların her gün oyuncağa ve birlikte oynayacak birine ihtiyacı olduğunu gösterdiler. Oliver'ın iyiliği Mango'ya bir yuva vermişti ve Mango'nun dostluğu Oliver'a sonsuza dek sürecek bir en iyi arkadaş vermişti. Çocuk ve papağan birlikte hep mutluydular.